

Embedsmænd, som skulde være pensionsberettigede; thi man har troet, at Embedsmænd i alle Tilfælde indtog en højere Stilling, end hvad der bliver kaldet Betjente. Det er en høist besynderlig Opfattelse af de Forhold, som ogsaa nu finde Sted i Staten. Der er mange saa underordnede Embedsmænd efter den legale Betydning af dette Ord, d. v. s. fordi de have Bestalling af Kongen, at de efter mine Tanker aldrig burde betragtes som Embedsmænd; og, saasnart vi faae en Lov om Embedsstanden i det Hele, ville de upaatvivlelig heller ikke efter denne betragtes som Embedsmænd. Der er paa den anden Side flere Classer af Betjente, som, skøndt de bære dette Navn, dog unægtelig ere Embedsmænd, og som upaatvivlelig ogsaa ville blive betragtede som saadanne i den Lov, som jeg oftere har omtalt at være en Fornødenhed. Jeg tilstaaer ganske oprigtigt, at efter den ærede Ordførers Foredrag igaar, blev det mig endnu mindre klart, hvorledes man har tænkt sig, at det praktisk skulde gennemføres, at den faste Stats tjeneste skulde være Grundvolden for al Pensionsberettigelse. Hvad enten man gaaer ud fra den Anskuelse, at Kongens Udnævnelse eller den faste Ansættelse skulde være Betingelsen for Pensionsberettigelse, anseer jeg det for lige nødvendigt, at vi faae en Lov, enten om hvilke Embeder der skulle besættes af Kongen, eller om hvilke Ansættelser der skulle være faste, altsaa i begge Tilfælde om hvem der skal være pensionsberettiget; uden en saadan Lov vil det Hele svæve i den samme Ubestemthed som hidtil, og uden en saadan Lov ville vi lidt efter lidt igjen komme ind paa den selvsamme Bane, hvor-

paa vi nu ere. I mange Tilfælde vil man efter den Praxis, som nu finder Sted, være nødsaget til at pensionere Embedsmænd eller Betjente, der ifølge den Tjenestes Natur, som de have ydet Staten, slet ikke burde have Krav paa Pension, hvad enten disse Mænd have haft en større eller ringere Gage, hvad enten de have levet i en blidere eller ublidere Stilling. Ja, naar man gaaer ud fra den Anskuelse, som et Par ærede Rigsdagsmænd antydede, at Stats tjenesten slet ikke behøves at vederlægges paa denne Maade, fordi der altid vil findes Concurrenter nok, og man ikke skal lægge saa megen Vægt paa dens Bigtighed, saa kan jeg ret vel forstaae, at man ikke bryder sig meget om, hvorledes denne Pensionslov bliver, som man af et Slags Maade mod de nu levende Embedsmænd lader bestaae. Men jeg anseer den Anskuelse, hvorfra disse Rigsdagsmænd ere gaaet ud, for at være saa aldeles falsk, og for saa aldeles at mis kjende Stats tjenestens Natur, at jeg haaber, at den aldrig vil forstaae sig Gyldighed her i Landet. Men Enhver, der ikke betragter Sagen saaledes, burde ansee det for en meget vigtig Sag, nu at indrette Pensionsloven saaledes, at vi ikke om nogle Aar maae gjøre det om igjen, naar vi faae Troen ihænde, at vi ikke ere gaaede frem paa den rette Vej. Jeg er uenig med den sidste ærede Taler i Meget af hvad han har sagt; men deri er jeg fuldkommen enig med ham, at Pensionsberettigelsen er grundet i en Stats interesse. Det er ingenlunde Embedsstandens Sag, som man taler, naar man gjør opmærksom paa Bigtigheden af en god Pensionslov.